

[Finansministeren]

den såkaldte ombudsbekendtgørelse af den 31. maj 1972. Jeg må gå ud fra, at sådan som forslaget er udformet, er det fremskridtspartiets tanke, at der herefter alene skal ydes tjenestefrihed i fornødent omfang uden løn og uden optjening af løn- og pensionsanciennitet.

Som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, hvor dette spørgsmål har været til forhandling her i tinget, så er det jo årelang praksis, at de vilkår, der skal gælde for tjenestemænd og andre offentligt ansatte under deres medlemskab af folketinget, fastsættes efter drøftelser mellem folketingets præsidium, partierne og finansministeren og således, at finansministeriet så at sige leverer den formelle ramme i form af udsendelse af bekendtgørelse i henhold til tjenestemandslovens § 16, stk. 2. Det er helt i overensstemmelse med denne praksis, at tjenestemandorganisationerne på deres side stedse har givet afkald på at udnytte den forhandlingsret, som efter de normale forhandlingsretlige regler tilkommer dem med hensyn til bestemmelser af den omhandlede art. Som det vil være fremskridtspartiet bekendt, har de gældende regler gennem nogen tid været genstand for sådanne overvejelser og forhandling i folketingets præsidium.

Regeringen finder, at den omtalte praksis, hvorefter reglerne fastsættes efter overvejelser og forhandling mellem folketingets præsidium, partierne og finansministeren, er rigtig og bør opretholdes, og regeringen kan allerede derfor ikke støtte fremskridtspartiets forslag – jeg sagde: allerede af den grund.

Det andet aspekt i fremskridtspartiets forslag vedrører de såkaldte kommunale ombudsregler, det vil sige de regler, hvorefter der i begrænset omfang kan ydes offentligt ansatte tjenestefrihed med løn til varetagelse af forskellige ombud, typisk som medlem af kommunalbestyrelser og amtsråd. Jeg finder, at de kommunale ombudsregler har en så nær tilknytning til reglerne om tjenestemænds aflønning under deres medlemskab af folketinget, at eventuelle ændringer i givet fald bør afvente resultatet for så vidt angår tjenestemænd, der er medlemmer af folketinget.

Af de nævnte grunde skal jeg på regeringens vegne meddele, at jeg ikke kan give tilslutning til det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag.

Søren B. Jørgensen (S):

Hvis man læser bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, så opfordres man jo til at se i Folketingstidende, hvad der er sagt, hver gang dette forslag har været fremsat. Jeg må så gå ud fra, at forslagsstillerne også selv har læst disse behandlinger igennem og derfor på forhånd har kendskab til socialdemokratiets stilling.

Jeg kan oplyse forslagsstillerne om, at socialdemokratiets stilling nu her fjerde gang, hvor vi har dette lovforslag til behandling, er den samme, som vi har givet udtryk for de tre foregående gange, og som vi også sammen med alle andre partier minus fremskridtspartiet gav udtryk for i den betænkning, udvalget for forretningsordenen afgav den 30. april 1976. Heri blev det tilkendegivet, at en justering på grundlag af de indhøstede erfaringer siden 1972, hvor de nugældende regler jo blev vedtaget, måske kan være påkrævet, og vi tilføjer, at det bør ske ved drøftelser mellem præsidiets partierne og finansministeren. Det er, som finansministeren også sagde, den fremgangsmåde, der altid har været anvendt, når der skal ske ændringer i vort vederlag o. lign., og jeg finder ingen grund til, at denne procedure skal ændres.

Jeg er vidende om, at der er foretaget undersøgelser og indhentet oplysninger for at belyse de konsekvenser, en ændring som den foreslåede vil medføre, ligesom spørgsmålet også flere gange har været behandlet på en række møder i præsidiets.

Fra socialdemokratiets side har vi ment, at det bør være nærliggende, at andre indtægter, som medlemmerne af tinget oppebærer, inddrages i drøftelserne, for at der derved kan skabes lighed og åbenhed, også for at sikre offentligheden kendskab til medlemmernes interesseområder. Det er jo sådan, at offentligt ansattes indtægter er kendt af alle. Det er mit håb, at der nu snart må foreligge et udspil eller et forslag fra præsidiets partierne, som partierne kan tage stilling til.

Lad mig til slut sige, at med den behandling, der for længst er lagt op til i præsidiets, skal jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne meddele, at vi ikke kan give tilslutning til lovforslaget.

Poulsgaard (FP):